

Private & maatschappelijke kostenvergelijking van huidige en toekomstige aandrijflijnen in het heavy-duty wegtransport: implicaties voor kosteneffectief stimuleringsbeleid.

De transitie richting een wagenpark volledig rijdend op alternatieve brandstoffen binnen het zware wegvervoer in de Europese categorie N2 en N3 (heavy-duty), is een essentieel, maar complex onderdeel van de reductie-opgave waar de Nederlandse goederenvervoersector de komende decennia voor staat. Het tot stand brengen van de transitie richting een duurzaam wagenpark blijkt echter erg lastig.

Een mogelijk interessante interventie om de adoptie van alternatieve voertuigen te versnellen is het verschaffen van een aanschafsubsidie om de bedrijfseconomische meerkosten voor vervoerders van deze voertuigen te drukken. Maar hoe richt je een dergelijke subsidieregeling in, voor welke voertuigen & brandstoffen en welke maatschappelijke effecten heeft dit t.o.v. business as usual?

In dit onderzoek worden de private, overheids en maatschappelijke kosten van huidige en toekomstige alternatieve heavy-duty vrachtwagens met elkaar vergeleken en wordt vanuit dit raamwerk geschat hoe stimuleringsbeleid kosteneffectief vormgegeven kan worden. Dit met als doel om het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat te adviseren over de optimale samenstelling van een subsidieregeling.